

ség éjji homályában. Megnyugtat és új munkára serkent, ha a mai sivár jelennél még keményebb megpróbáltatásban szemléljük őseinket. Boldoggá tesz, ha azt olvassuk, hogy itt a fajok egybeolvadtak s gyűlölet helyett szeretet és barátság táplálta a szíveket.

Meg fognak jelenni a ma életben levők előtt a régi kedves tanárok, kikről annyi érdekes diákmegjegyzés hangzik el minden találkozó ünnepen. Ujra fogjuk élni saját legendás multunkat s minden kedves óráért hálás köszönetet mondunk annak, aki jelenné tette számunkra multunkat. Erre a szerepre vállalkozott dr. Gál Kelemen s ő a maga feladatát nagy fáradsággal, idegszagató szorgalommal teljesítette.

Mi következik most? Az kedves *véndiákok*, régi tanulók és osztálytársak, hogy mi vegyük át a munka ránk eső részét: *a kiadás költségét*. Ez csekélység az övéhez mérten, mert a két kötet könyvért csak 300 leut kell adni. A könyv husvétra piacra fog kerülni. Rajta, siessen hozzájárulni mindenki! Minden papí könyvtár, minden magánkönyvtár gondoskodik a maga példányáról.

Bizom, hogy együttesen, egyesült akarattal valóra váltjuk azt, ami most ránk vár és tőlünk függ. Siessen a találkozóra minden volt diák. Remélem, hogy a könyv hátsó lapjait mi előfizetők fogjuk megtölteni. Ez lesz az utolsó névsorolvasás!

Cluj, 1935. január 20.

Dr. Boros György,
püspök.

Antenna -- monológ.

*Itt lakom fent, a házak tetején.
S ha szél jő, lengek puhán, csendesesen
Rajtam megy át a dal s a fájdalom,
Belőtem nem jő vissza semmi sem.*

*Vagyok: titok. A lelkem néma, zárt.
Sokat tudok, de ajkam nem beszél.
A lelkek dübörgését hallgatom
S csak drótom leng, ha néha, fú a szél,...*

(C'uj.)

Deák Berla.

Kisgyörgy Sándor.

1845—1935.

Ha valaki az unitárius lelkipásztor eszményi képét akarná leírni, alig találhatna jobb mintát, mint a Kisgyörgy Sándor 57 évi papi működése. Ha viszont az unitárius lelkész családi életének a mintáját akarná megfesteni, arra is alig találna szebb példát, mint a Kisgyörgy Sándor 60 évre terjedő családi élete. Nem a tudományok mélységes útvesztőjében újabb igazságokat kereső tudós, hanem a gyakorlati élet mezején biztosan járó apostol volt. Nem a nagy világ előtt való szereplés és feltűnni vágyás embere, hanem a zajtalan és állandó munka barázdáit hasogatta. A szeretet és jóság irányította minden lépését. Két oltára volt: egyházközsége és családja. A kettő között az egyensúlyt mindig meg tudta tartani, egyiket a másikért fel nem áldozta. Minden munkáját a hűség és a pontosság jellemzi. Kötelességeit mindig jókedvvel végezte, s kedves humora még a legnehezebb napokban sem hagyta el.

Példányszerű életén valóban az Isten áldása volt. Boldog házasságban töltött 60 évet. A gyermekek és unokák seregében gyönyörködhetett. Hívei szeretettel és megbecsüléssel vették körül. Az Odorhelyi egyházkör hosszú időn keresztül az esperesi tisztséggel tüntette ki, majd az egyházi főhatóság tb. esperesi címmel ruházta fel. 57 évig teljesített lelkészi szolgálatot s öt évig élvezte a jól megérdemelt nyugalmat. Élete 90-ik évében halt meg. Olyan isteni adományok ezek, amelyek csak kivételes egyéneknek jutnak osztályrészébe. Kisgyörgy Sándor az volt. Béke poraira s áldás emlékére.

V. A.